

Luty, Nr 2/2018 (189)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Słupsku

Bardzo blisko ciebie jest Słowo, w twoich ustach
i w twoim sercu, abyś je czynił.

5 Mż 30,14

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Słupsku

ul. Krzywa 1, 76-200 Słupsk

Kontakt: slupsk@luteranie.pl

tel.: 00 48 (0) 59 842 25 77

Nr konta: PL **25160014621816836860000001**

KOD SWIFT: PPABBPLPK

Duchowny:

Proboszcz: ks. Wojciech Froehlich

e-mail: wojciech.froehlich@luteranie.pl

tel. 00 48 59 842 25 77, kom. 605 556 749

Adresy kościołów i kaplic:

Kościół Świętego Krzyża: Słupsk ul. Słowackiego 40

Kaplica w Lęborku: Lębork, ul. Wojska Polskiego 47

Kaplica w Głównych: Główny, ul. Kościuszki 9

Kaplica Gardna Wielka: Gardna Wielka, ul. Pomorska 2

Strony internetowe:

www.slupsk.luteranie.pl • www.luteranie.pl

Korekta: Anna Froehlich

Ks. Wojciech Froehlich

Proboszcz Parafii

w Słupsku

Słowo od Duszpasterza

**Bardzo blisko ciebie jest Słowo,
w twoich ustach i w twoim sercu,
abyś je czynił.**

5 Mż 30,14

Ostatnimi czasy popularne są wszelkiego rodzaju wiadomości i filmiki wysyłane za pomocą różnych komunikatorów w smartfonach. Kilka dni temu otrzymałem taką wiadomość: *Co stałoby się z naszą Biblią gdybyśmy traktowali ją tak, jak nasz telefon komórkowy? Co by było gdybyśmy zawsze mieli ją w rękach, albo w torbie? Czy wracalibyśmy po nią, gdy o niej zapomnieliśmy? Czy również otwieralibyśmy ją tak wiele razy w ciągu dnia? Czy czuliibyśmy się bez niej nieswojo?* Ktoś powie ja mam w moim smartfonie aplikację z całą Biblią i mogę do niej zajrzeć zawsze kiedy mam taką potrzebę, a przynajmniej mam tam *Z Biblią na co dzień* i mogę przeczytać każdego

dnia dedykowany na ten dzień werset biblijny i jakąś ciekawą myśl, która prowadzi mnie przez cały dzień. Jeśli tak rzeczywiście jest to bardzo dobrze. Tylko czy zabierając ze sobą komórkę, myślisz w pierwszym rzędzie o tym, żeby mieć kontakt z Bogiem przez Jego Słowo, czy raczej żeby mieć kontakt z rodziną i znajomymi? 14. lutego rozpoczął się czas pasyjny, zwany wielkim postem. Na pewno jest to dobry czas aby pomyśleć o tym jaką rolę w twoim życiu odgrywa i jakie miejsce zajmuje Słowo Boże. Czy jest ono na twoich ustach i w twoim sercu? Życzę Ci odkrycia tego, że najważniejszą wiadomością, jaką Bóg kieruje do Ciebie jest Jego miłość objawiona w krzyżu Jezusa Chrystusa.

Z modlitwą
Wasz Duszpasterz

Ks. Robert Augustyn

Wikariusz Parafii

w Katowicach Szopienicach

Prawdziwa wartość

Tak mówi Pan: Niech się nie chlubi mędrzec swoją mądrością i niech się nie chlubi mocarz swoją mocą, niech się nie chlubi bogacz swoim bogactwem! Lecz kto chce się chlubić, niech się chlubi tym, że jest rozumny i wie o mnie, iż Ja, Pan, czynię miłosierdzie, prawo i sprawiedliwość na ziemi, gdyż w nich mam upodobanie - mówi Pan.

Jr 9,22-23

Zwróćmy uwagę na to, jak prorok Jeremiasz w dzisiejszym fragmencie zaleca, by nie chlubić się mądrością, mocą i bogactwem (są to wartości bardzo dobre, ale tylko ziemskie), a następnie zwraca uwagę na to, czym człowiek powinien się chlubić. W innym tłu-

maczeniu przeczytamy: „(...) kto się chce chlubić niech się chlubi tym, że jest rozumny i rozpoznaje mnie czyli JHWH”. Według specjalistów użyte tutaj słowo posiada wiele znaczeń. Ale jedno jest nieśamowicie poruszające i przemawiające! Jedno ze znaczeń hebrajskiego oryginału oznacza nawiązanie głębokiej relacji między poznającym a poznawanym, relacji osobistej, bardzo wyjątkowej. Te informacje oznaczają, że człowiek powinien chlubić się tym, że rozpoznał Boga, jako swojego osobistego Zbawcę i ma z Nim relację.

Pozwólcie, że dla lepszego zrozumienia powyższego tekstu odniosę się do pewnej historii.

Znany, znakomity skrzypek Paga-

nini występując pewnego razu przed licznymi słuchaczami, zauważył w chwili, gdy umilkły oklaski, że z jego skrzypcami coś jest nie w porządku. Obejrzał je powtórnie i zobaczył, że to nie są jego znakomite i cenne skrzypce. Poczuł się nagle jakby sparaliżowany, następnie zwrócił się do audytorium i wyjaśnił słuchaczom, że zaszła jakaś pomyłka, gdyż nie są to jego własne skrzypce. Odszedł za kulisy, w nadziei, że znajdzie swoje skrzypce tam, gdzie je zostawił, lecz niestety - przekonał się, że ktoś je ukradł, zamieniwszy jego skrzypce na jakieś inne, zupełnie bezwartościowe. Kilka minut pozostał za kulisami, następnie wyszedł ze słowami: „Szanowni państwo, dowiodę wam, że muzyka nie tkwi w instrumencie, lecz w duszy!” I grał wtedy, jak jeszcze nigdy w życiu i z nędznych skrzypiec popłynęły dźwięki, które wywołały taki zachwyt i entuzjazm słuchaczy, iż zdawało się, że oklaski zerwą dach z budynku, w którym się znajdowali.

Dzisiejszy fragment Biblijny uczy nas, że powinniśmy dowieść, niejednokrotnie, tak jak w tej historii, że nasza muzyka kryje się nie w zewnętrznych wartościach te-

go świata, mądrościach, bogactwach, sile i potędze, lecz kryje się w sercu, w Chrystusie, w poznaniu Boga, w miłości, w relacji z Nim.

Chłuba wierzących chrześcijan to ukryta piękna prawda o poznaniu Boga. Choć nieraz nie łatwo jest sprostać zewnętrznym uwarunkowaniom, materialnym możliwościom, czy też często jest się po prostu bezsilnym - to jednak nie decyduje o Twojej wartości. Decyduje o niej poznanie Jezusa Chrystusa. To prawdziwa wartość, znacząca więcej niż mądrość, moc i bogactwo. Tej wartości życzyć każdemu z was, amen.

Poezja

Wciąż się zamartwiamy...

Jest tyle rzeczy, które nas przytłaczają.

Żyjemy szybko, w biegu, w troskach...

Mając chwilę czasu zwykle narzekamy

lub rysujemy w myślach naszą przyszłość w ciemnych barwach.

Takie czasy...

Zbyt wiele mamy na głowie, niewiele możliwości, mało nadziei...

A tak naprawdę po prostu:

Mało jest w naszym życiu Pana Boga!

Próbujemy wiele rzeczy robić własnymi siłami

nie pytając Boga o to

czy to jest dobre

jak mamy to robić

nie prosząc Go o pomoc.

Zapychamy nasz umysł mnóstwem informacji, wiadomości

nie przychodząc do Boga w prośbie o wyciszenie

o pomoc w nauce, pracy

ufając w Jego mądrość.

Nie zaczynamy i nie kończymy dnia modlitwą

nie powierzamy swoich spraw Ojcu

nie mówimy Bogu, co nas dręczy, co boli.

Milczymy, w ogóle nie pamiętając o Nim.

Żyjemy obok Boga, a nie z Bogiem.

Bo mamy „zbyt mało czasu, zbyt wiele trosk”.
Nie dajemy Ojcu możliwości, by nam pomógł.
To nie On potrzebuje naszych modlitw, one są nam potrzebne!
Przyjdźmy do Boga ze swoim ciężarem...
Ta chwila poświęcona Panu może stać się błogosławieństwem
na cały dzień
Ta chwila może zmienić nasze perspektywy.
Jeśli pozwolimy Panu Bogu zaistnieć w swoim życiu
On je zmieni, da nadzieję, wskaże, co robić, dokąd iść
Pokaże, co jest najważniejsze.
„Nie troszczenie się” nie ma polegać na naszej bezczynności
ale na zaufaniu Panu Bogu
na uwierzeniu, że On daje swoim dzieciom tylko dobre rzeczy.

*„Jeśli Pan domu nie zbuduje,
Próżno trudzą się ci, którzy go budują.
Jeśli Pan nie strzeże miasta,
Daremnie czuwa stróż.
Daremnie wczesnie rano wstajecie,
I późno się kładziecie, spożywając chleb w troskach:
Wszak On i we śnie obdarza umiłowanego swego.”
Psalm 127, 1-2*

Humor z befką

11 lekcji z historii o Arce Noego

1. Nie spóźnij się na statek!
2. Pomyśl o tym, że razem z innymi siedzicie w tej samej łodzi.
3. Planuj perspektywicznie. Kiedy Noe budował arkę, nie padał deszcz.
4. Trzymaj formę! Nawet mając 100 lat ktoś może dać ci jakieś poważne zadanie do wykonania.
5. Nie zwracaj uwagi na krytyków. Rób po prostu to, co musi być zrobione.
6. Buduj swoją przyszłość na wysokim poziomie.
7. Dla bezpieczeństwa podróżuj zawsze z kimś w parze.
8. Szybkość nie zawsze ma znaczenie. Na arce znalazły się zarówno ślimaki, jak i gepardy.
9. Jeśli dopada cię stres, pozwól przez chwilę unosić się falom.
10. Pomyśl o tym, że arka została wybudowana przez amatorów, a Titanic przez profesjonalistów.
11. Nie przejmuj się burzą! Jeśli podróżujesz z Bogiem, zawsze czeka na ciebie tęcza.

***

List do Noego:

Drogi Noe,

moglibyśmy przysiąc, że powiedziałeś, że arka odpływa w niedzielę, a nie w sobotę!

Pozdrawiamy,
Jednorożce

***

*Co zrobił Jezus po chrzcie w Jordanie? zapytał katecheta w klasie.
Marek wie dokładnie: Wyszedł z wody!*

Opracował ks. Wojciech Froehlich

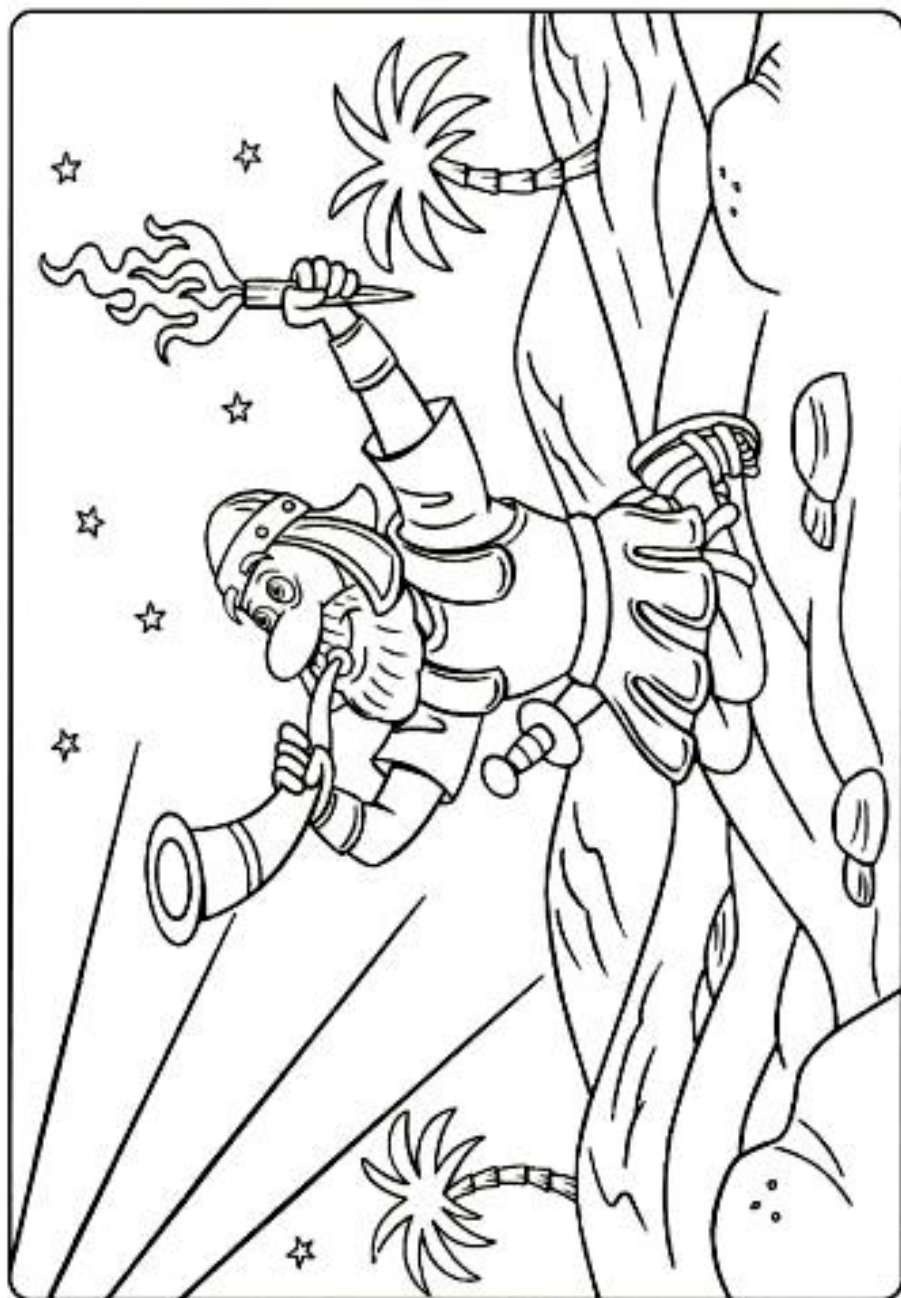
Kącik dla dzieci

Gedeon to kolejny bohater wiary, o którym wspomina 11 rozdział Listu do Hebrajczyków. Jego historię znajdziemy zapisaną w Księdze Sędziów, w rozdziałach 6-8. Gedeon żył w czasach, kiedy Izrael odwrócił się od Boga, wybrał życie w nieposłuszeństwie, czcił bożki. Mimo że Gedeon był najmłodszy z rodziny, pochodził z najbiedniejszego rodu, to Bóg wybrał go, żeby przypomnieć Izraelitom, że to On jest ich Bogiem i Królem. Bóg powołał Gedeona do bycia dzielnym i walecznym wojownikiem, który pokona wrogów Izraela. Anioł, który ukazał się Gedeonowi, przywitał go słowami: Pan z tobą, mężu waleczny!, mimo że Gedeon nie był jeszcze wojownikiem. Gedeon najpierw nie mógł uwierzyć, że Bóg go wybrał, ale po upewnieniu się, zaufał i wykonał Boży plan.

Dzisiaj też Bóg powołuje nas do różnych zadań, widzi w nas dzielnych wojowników, odważnych głosicieli, wytrwałych modlicieli, dobrych pomocników, mimo że w ogóle tak o sobie nie myślimy. Pytajmy Pana o plan dla naszego życia i zaufajmy, że On nas wysyła i będzie z nami - tak, jak obiecał Gedeonowi.

Pokoloruj obrazek. Dowiedz się więcej o ciekawych walkach Gedeona, a znajdziesz je w Księdze Sędziów 6-8

Pokoloruj obrazek:

Ks. Andrzej Komraus

Od Genesis do Apokalipsy: **Listy do Koryntian** cz. 40

„Zróbcie miejsce dla nas w sercach waszych; nikogo nie skrzywdziliśmy, nikogo nie zepuliśmy, nikogo nie oszukaliśmy. Nie mówię tego, aby potępić; bo już uprzednio powiedziałem, że w sercach naszych jesteście na śmierć i życie. Mam wielkie zaufanie do was i wielka jest chluba moja z was; pełen jestem pociechy i nader obfita jest radość moja we wszelkim ucisku naszym. Bo nawet wtedy, gdy przybyliśmy do Macedonii, ciało nasze nie zaznało żadnego odpoczynku, lecz zewsząd byliśmy uciśnieni walkami zewnątrz, obawami od wewnątrz. Lecz Ten, który pociesza uniżonych, Bóg, pocieszył nas przez przybycie Tytusa; a nie tylko przez jego przybycie, lecz i przez pociechę, jakiej doznał u was, gdy opowiadał

nam o waszej tęsknocie za nami, o waszej żałości i o waszej gorliwości względem mnie, tak iż jeszcze bardziej się radowałem. Bo jeśli nawet listem was zasmuciłem, nie żałuję tego; a jeśli nawet żałowałem – widzę bowiem, że ów list zasmucił was przynajmniej na chwilę – teraz jednak cieszę się, nie dlatego, że byliście zasmuceni, ale że byliście zasmuceni ku upamiętaniu; zasmuceni bowiem byliście po Bożemu tak, że w niczym nie ponieśliście szkody z naszej strony. Albowiem smutek, który jest według Boga, sprawia upamiętanie ku zbawieniu i nikt go nie żałuje; zaś smutek światowy sprawia śmierć. Patrzcie, co ten wasz smutek według Boga sprawił, jaką gorliwość, jakie uniewinnianie się, jakie oburzenie, jaką

obawę, jaką tęsknotę, jaki za-
pał, jaką karę! Pod każdym
względem okazaliście się czy-
stymi w tej sprawie. Zaiste, je-
śli i pisałem do was, to nie ze
względu na tego, który krzyw-
dę wyrządził ani ze względu na
tego, który krzywdy doznał,
lecz po to, aby u was wyszła na
jaw gorliwość wasza o nas
przed obliczem Bożym. Dlatego
ucieszyliśmy się. A w tej naszej
pociesze jeszcze więcej ucie-
szyła nas radość Tytusa, iż zo-
stał na duchu pokrzepiony
przez was wszystkich; bo jeśli
przed nim chlubiłem się nieco
wami, nie zostałem zawstydz-
ony, lecz jak wam we wszystkim
mówiliśmy prawdę, tak i chlu-
ba nasza przed Tytusem okaza-
ła się prawdą. A uczucia nasze
względem was są jeszcze goręt-
sze, gdy wspomina posłuszeń-
stwo wszystkich was, jak to
przyjęliście go z bojaźnią
i drżeniem. Raduję się, iż pod
każdym względem mogę na
was polegać”

2 Kor 7,2-16

Początek tego fragmentu jest wy-
rażnym nawiązaniem do słów
zapisanych wcześniej, w rozdzia-

le szóstym: „*Rozszerzcie i wy ser-
ca wasze!*” (2 Kor 6,13). Wracamy
tu do literackiej formy listu. Jest
tu więc wyraźna zmiana tonacji,
następuje kontynuacja pochwał
i zwierzeń osobistych, a odsta-
wiona zostaje forma wywodu.
Apostoł wyraźnie uradowany jest
informacjami, jakie z Koryntu
przywiózł mu Tytus. Raduje się
też faktem serdecznego przyjęcia
swego wysłannika, bo daje mu to
pewność, że sam spotka się
z równie życzliwym przyjęciem.

Apostoł podkreśla swe uczucia
dla chrześcijan korynckich, któ-
rzy zawsze są bliscy jego sercu.
Podkreśla ufność, jaką żywi wo-
bec nich i z dumą wyznaje, że są
oni jego chlubą. Andrzej Jasiński
zwraca uwagę na wzmiankę Paw-
ła o wielkich uciskach duchow-
ych i fizycznych, jakie przeży-
wał w Macedonii, oczekując na
wieści z Koryntu: „*Bo nawet wte-
dy, gdy przybyliśmy do Macedonii,
ciało nasze nie zaznało żadnego
odpoczynku, lecz zewsząd byliśmy
uciśnieni walkami zewnątrz, oba-
wami od wewnątrz*” (w. 5). Być
może były one związane z prze-
śladowaniem chrześcijan przez
Żydów i pogan, tak często wystę-
pującym i wielokrotnie wzmian-

kowanym w pismach nowotestamentowych. Pamiętamy przecież, jak w Pierwszym Liście do Tesaloniczan pisał Apostoł: *„Albowiem wy, bracia, staliście się naśladowcami zborów Bożych, które są w Judei w Chrystusie Jezusie, bo i wy doznaliście tych samych cierpień od swoich rodaków, jak i oni od Żydów”, którzy – jak czytamy dalej – „ażeby dopełnić miary grzechów swoich, przeszkadzają nam w zwiastowaniu poganom zbawiennej wieści”* (1 Tes 2,14.16). O pobycie Pawła w Tesalonice napisał zresztą obszerniej Łukasz w księdze Dziejów Apostolskich, w rozdziale siedemnastym.

Wspólnie przeżywane cierpienia zbliżają ludzi, którzy w sytuacjach ekstremalnych nie tylko poznają się lepiej, ale również uczą się wzajemnie sobie pomagać. *„Już uprzednio powiedziałem, iż w sercach naszych jesteście na śmierć i życie”* (w. 3). To niesłychanie emocjonalne stwierdzenie można różnorodnie tłumaczyć, nie tracąc przy tym zasadniczego sensu. Eugeniusz Dąbrowski w swoim tłumaczeniu oddaje je słowami: *„Jesteście w moim sercu*

na wspólne życie i na wspólną śmierć”, zaznaczając wszakże, że możliwe jest również podobne tłumaczenie, właściwie parafraza: *„Jesteście w moim sercu, abyśmy dzielili ze sobą zarówno śmierć, jak i życie”* albo: *„Jesteście w moim sercu zawsze – czy żyjemy, czy umieramy”*. Dodajmy tu dla porządku najzgrabniejsze językowo tłumaczenie Jana Czerskiego w Biblii Poznańskiej: *„W naszych sercach jesteście z nami złączeni na śmierć i życie”*.

Uznanie przez Koryntian własnej winy i ich skrucha oraz ożywienie ich gorliwości nie tylko budzą zaufanie, ale również roszą wielkie nadzieje na przyszłość. Nie ulega wątpliwości, że decydujący wpływ na poprawę sytuacji w Zborze Korynckim miał wcześniejszy list Pawła, który wprawdzie zasmucił adresatów, ale w sposób pozytywny; był to bowiem smutek ku upamiętaniu, zasmucenie po Bożemu, a więc tak, jak chciał Bóg, zgodnie z Jego wolą. W naszym tekście znajdujemy tu bardzo ważne stwierdzenie: *„Albowiem smutek, który jest według Boga, sprawia upamiętanie ku zbawieniu i nikt go nie za-*

tuje; zaś smutek światowy sprawia śmierć” (w. 10).

Smutek według Boga wiedzie do prawdziwej pokuty, która wyraża się w działaniu, w uczynkach. Koryntianie potwierdzili szczerość swojej pokuty, starając się ze wszystkich sił naprawić sytuację, do której doprowadzili przez swe nieodpowiedzialne i nieprzemyślane postępowanie. A czym jest smutek światowy? Według Williama Barclaya – w pewnym sensie nie jest to w ogóle smutek, a jedynie przykre uczucie, poczucie lęku przed karą i poczucie zawodu ze względu na wykrycie przestępstwa, grzechu. Co więcej, nie jest to też smutek z powodu grzechu czy krzywdy wyrządzonej innemu człowiekowi. Gdyby człowiekowi zasmuconemu w taki sposób udało się ująć przed sprawiedliwością, to z dużym prawdopodobieństwem można byłoby założyć, że podobne przestępstwo powtórzy w przyszłości. Człowiek taki nie ma w nienawiści grzechu, żałuje tylko, że z powodu popełnionego grzechu ma teraz kłopoty. *„Prawdziwa pokuta, smutek według Boga – pisze Barclay – polega na zauważeniu zła w popełnionym uczynku. Nie jest to żal z powodu*

konsekwencji tego zła, lecz nienawiść wobec samego zła, tkwiącego w uczynku. Musimy uważać, aby nasz smutek z powodu grzechu nie był spowodowany jedynie jego wykryciem czy naszym zamieszczeniem w ten grzech; trzeba widzieć w grzesznym postępku bezwzględne zło i postanowić, aby uczynku tego nigdy nie powtarzać, jednocześnie poświęcając swoje życie na zadośćuczynienie krzywd wyrządzonych wobec Boga i bliźniego”.

Radość Apostoła płynie z faktu, że Koryntianie zrozumieli naganę, jakiej musiał im udzielić. Zrozumieli, że gorzkie słowa, jakie wcześniej do nich skierował, powodowane były nie gniewem, ale pełną troski miłością, obawą o ich zbawienie.

Działanie Pawła jest przykładem dobrego duszpasterstwa. Nie można przymykać oczu na pojawiające się w społeczności chrześcijan nieprawidłowości, nie wolno ich bagatelizować. Troskliwe czuwanie, wypływające z miłości bliźniego, pozbawione, jeśli nie jest konieczna, zbędnej surowości, wreszcie osobisty przykład i prowadzenie życia zgodnego z biblijnymi normami, to niewąt-

pliwie ważne cechy wszystkich, którzy w Kościele Chrystusowym sprawują różnorakie funkcje.

„A powiadamy was, bracia, o łasce Bożej okazanej zborom macedońskim, iż mimo licznych utrapień, które wystawiały ich na próbę, jednak niezwykła radość ich i skrajne ubóstwo ich przerosły się w nadzwyczajne bogactwo ich ofiarności; gdyż w miarę możliwości – mogę to zaświadczyć – owszem, ponad możliwość, samorzutnie, usilnym naleganiem dopraszając się od nas tej łaski, by mogli uczestniczyć w dziele miłosierdzia dla świętych, i ponad nasze oczekiwanie oddawali nawet samych siebie najpierw Panu, a potem i nam, za wolą Bożą, tak iż uprosiliśmy Tytusa, aby, jak rozpoczął, tak też i dokończył i u was tej dobroczynnej działalności. A jak we wszystkim się wyróżnialiście w wierze, w słowie i w poznaniu, i we wszelkiej gorliwości oraz w miłości, którą w was wzbudziliśmy, tak i w tej działalności dobroczynnej się wyróżnialiście. Nie mówię tego, jakoby wydawał rozkaz, ale pragnę na tle gorliwości innych wypróbować też szczerość waszej miłości” (2 Kor 8,1-8).

Zacytowany fragment wprowadza nas w temat ważny dla każdego chrześcijanina, dotyczy bowiem okazywania miłosierdzia i ofiarności. Temat ten obejmuje dwa rozdziały Listu, co potwierdza jego znaczenie.

Zbiórka na ubogich w Jerozolimie jest tu znacząca z kilku powodów. Zbór jerozolimski, będący zborom-matką dla wszystkich wspólnot chrześcijańskich, nie tylko poddawany był presji ze strony nieprzyjawnego otoczenia, ale również cierpiał poważny niedostatek materialny. Potrzebna była więc pomoc, która stanowiła i miała stanowić nie tylko wyraz solidarności z tymi, którzy tej pomocy potrzebowali, ale była jednocześnie potwierdzeniem braterskich więzi pomiędzy chrześcijanami. Chrześcijanie pochodzenia pogańskiego, sami też często ubodzy, wspierali w miarę możliwości, a czasem i ponad możliwości, chrześcijan wywodzących się z Żydów. Jak wynika ze wzmianki w Liście do Galacjan, Apostoł Paweł, najprawdopodobniej podczas tzw. Soboru Jerozolimskiego, zobowiązał się do dbania o materialne wspomaganie

chrześcijan jerozolimskich, organizując w tym celu pomoc w zbiorach Galacji (1 Kor 16,1). Chrześcijanie macedońscy z właszej inicjatywy przystąpili do zbierania ofiar. Ich ofiarność przybrała tak nieoczekiwane rozmiary, że Apostoł stawia ich postawę jako przykład dla Koryntian: *„Skrajne ubóstwo ich przerodziło się w nadzwyczajne bogactwo ich ofiarności”*. Postawa Macedończyków może być dobrym przykładem dla Koryntian, którzy – jak pisze Paweł – wyróżniają się we wszystkim, mogą więc również wyróżniać się w tej działalności dobroczynnej, która przecież nie jest obowiązkiem czy przymusem, ale potwierdzeniem otrzymania tej szczególnej łaski Bożej, jaką jest działanie dla dobra bliźniego, brata w wierze, potwierdzeniem „szczerości miłości”.

Kontynuując swój wywód, przywołuje Paweł przykład Chrystusa: *„Albowiem znacie łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, że będąc bogatym, stał się dla was ubogim, abyście ubóstwem Jego ubogaceni zostali”* (w. 9) i przypomina zdanie z Księgi Exodus (Wyjścia), z opisu nakarmienia

przez Boga Izraelitów manną: *„Kto wiele zebrał, nie miał za wiele, a kto mało, nie miał za mało”* (w. 15; por. 2 Mż 16,18). Koryntianie już wcześniej przygotowali się do zbiórki, która jednak nie została zrealizowana z powodu wewnętrznych napięć i kryzysu w zborze, o czym mówiliśmy już wcześniej, przy okazji omawiania Pierwszego Listu do Koryntian. Przeprowadzenie tej zbiórki powierza Paweł Tytusowi, tak serdecznie przyjętemu wcześniej przez Koryntian. Towarzyszyć mu będą jeszcze dwaj bracia, których imion nie wymienia, co naturalnie stwarza uczonym biblistom okazję do snucia na ten temat przeróżnych hipotez. Jakim to braciom – poza Tytusem – powierzono tak ważną i odpowiedzialną misję? Dość prawdopodobne jest przypuszczenie, że „bratem, którego za zwiastowanie Ewangelii chwałą wszystkie zbory” (w. 18) mógł być oddany i wieloletni współpracownik Apostoła, Łukasz, późniejszy autor Czwartej Ewangelii i księgi Dziejów Apostolskich, natomiast bratem, „którego gorliwość wypróbowaliśmy często w wielu sprawach, a który teraz jest jeszcze

gorliwszy, ponieważ ma wielkie zaufanie do was" (w. 22), mógł być Aleksandryczyk Apollos, cieszący się pośród Koryntian wielkim uznaniem. Obaj mężowie byli „*wyznaczeni przez zbory*”, jak czytamy w wierszach 19 i 23, co świadczy, że byli niejako z urzędu przedstawicielami zborów macedońskich (a może i azjatyckich). Zbiórka na rzecz ubogich chrześcijan w Jerozolimie ma więc jak najbardziej urzędowy charakter, jest misją kościelną, zainicjowaną wprowadzie przez Apostoła Pawła, ale potwierdzoną przez zbory chrześcijańskie, z którymi utrzymywał kontakt.

Temat zbiórki kontynuowany jest w rozdziale dziewiątym Drugiego Listu do Koryntian. Niektórzy egzegeci dopatrywali się w tym rozdziale fragmentu jakiegoś innego pisma Pawłowego w tej samej sprawie, wstawionego do tekstu przez redaktora czy redaktorów, przygotowujących zbiór Listów Apostoła. Osobiście uważam, że tego rodzaju poglądy nie znajdują racjonalnego uzasadnienia. O ile w rozdziale ósmym Apostoł zajmował się sprawą przygotowań związanych z jego przyjazdem do Koryntu, zakończeniem zbiórki

i przedstawieniem delegacji, mającej za zadanie przekazanie darów chrześcijanom w Jerozolimie, o tyle teraz, w rozdziale dziewiątym, przedstawia argumenty zachęcające Koryntian do hojności w ofiarach. Jak pisze w swym komentarzu Eugeniusz Dąbrowski: „Mamy tu ilustrację stylu antycznej diatryby, czyli swobodnego pouczenia filozoficzno-moralnego, formułowanego językiem przystępnym, kolokwialnym, a jednocześnie wyposażonym w wysokie wartości artystyczne. Znamionną cechą takiego stylu jest obfitość przykładów z życia, przysłów, dzięki którym prawdy ogólne, abstrakcyjne, przybliżane są słuchaczom, stają się dostępne ich rozumieniu i ukazują się jako zasady możliwe do zastosowania w praktyce”.

Swą diatrybę rozpoczyna Paweł bardzo swobodnie: „*A powiadam*” (w. 6). I tu wstawia przysłowie, nawiązujące zarówno do powiedzeń klasycznych, jak i biblijnych: „*Kto sieje skąpo, skąpo też żąć będzie, a kto sieje obficie, obficie też żąć będzie*”. Kojarzy się to natychmiast z Księgą Przypowieści, gdzie czytamy: „*Jeden daje hojnie, lecz jeszcze więcej zysku-*

je” (11,24) i: *„Kto się lituje nad ubogim, pożycza Panu, a Ten mu odpłaci z jego dobrodziejstwa”* (19,17). Następuje potem aforyzm: *„Ochotnego dawcę Bóg miłuje”* (w. 7), nawiązujący również do Księgi Przypowieści, a ściślej – do jej wersji przedstawionej w Septuagincie. Przypomina też Paweł Koryntianom, że Bóg może nie tylko obdarzyć dobrami materialnymi, ale też może sprawić, że będą bogacić się, aby móc hojnie łożyć na wszelką dobrą sprawę, i odwołuje się tu do słów Psalmu 112: *„Szczerze rozdaje, udziela ubogim, sprawiedliwość jego trwa na wieki”* (w. 9).

Kolejne zdanie Listu też pełne jest skojarzeń biblijnych: *„A Ten, który daje ziarno siewcy i chleb na pokarm, da i pomnoży zasiew wasz, i przysporzy owoców sprawiedliwości waszej”* (w. 10). Przypomina się tu Księga Izajasza, gdzie czytamy w rozdziale 55: *„Gdyż jak deszcz i śnieg spada z nieba i już tam nie wraca, a raczej zrasza ziemię i czyni ją urodzajną, tak iż porasta roślinnością i daje siewcy ziarno, a jedzącym chleb, tak jest z moim Słowem, które wychodzi z moich ust”* (Iz 55,10-11a). W Księdze Ozeasza zaś napisano:

„Siejcie w sprawiedliwości, zniejcie w miłości, uprawcie nowy ugór, bo już czas szukać Pana, aby przyszedł i nauczył was sprawiedliwości” (Oz 10,12).

Bardzo pięknie pisze w związku z tematami poruszonymi w dziewiątym rozdziale Drugiego Listu do Koryntian Andrzej Jasiński: *„W życiu chrześcijańskim miłosierdzie wobec potrzebujących staje się przejawem obfitowania łaski Bożej wśród ofiarodawców. Wierzący zachowuje całkowitą wolność, bowiem nikt nie jest zmuszany do składania ofiar dla ubogich. Do kolekty na rzecz świętych przynagla chrześcijanina jego własne serce. Czyni on to z radością i w duchu miłości. (...) Chrześcijanin nie tylko ma możliwość wspomagania ubogich, lecz jest do tego zobowiązany łaską Bożą. Dar wierzących służy budowaniu miłości, jest znakiem innego porządku i innej sprawiedliwości, a więc tych wartości, których człowiek nie potrafi zaczerpnąć sam z siebie. Apostoł świadomy tego wszystkiego, kończy rozważania na temat kolekty dziękczynieniem Bogu za „dar niewysłowny”, który uzdalnia chrześcijan do praktykowania miłości”*.

O tym, co za nami

Sola Scriptura

Diecezjalny etap Ogólnopolskiego Konkursu Biblijnego Sola Scriptura odbył się w tym roku w Sopocie w sobotę, 13. stycznia. Podobnie jak w etapie parafialnym przedmiotem konkursu były księgi Estery i Daniela. Zarówno jedna, jak i druga księga nie należą do najłatwiejszych, stąd liczba uczestników drugiego etapu była dość skromna. Naszą Parafię na tym etapie reprezentowali: Lena Rach, Zuzanna Kasprzycka i Przemysław Krupa. Niestety na tym etapie

zakończyły się zmagania naszych konkursowiczów. Etap ogólnopolski będzie się odbywał w tym roku bez słupszczan. Niemniej jednak serdecznie gratulujemy i dziękujemy młodzieży za godne reprezentowanie naszej Parafii.

Święto Jordanu

Tradycyjnie już, w okresie Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan przypada prawosławne Święto Jordanu, obchodzone na pamiątkę chrztu Jezusa. Od wielu lat Parafia Prawosławna św. św. Piotra i Pawła w Słupsku nadaje temu

świętu ekumeniczny charakter zapraszając do udziału w liturgii duchownych z innych kościołów chrześcijańskich i

czyniąc z niego jedyne wydarzenie ekumeniczne w TMoJCh. Tegoroczny *Jordan* miał miejsce w piątek, 19 stycznia a uczestniczyli w nim duchowni z kościoła rzymskokatolickiego, polskokatolickiego, ewangelicko-augsburskiego oraz gospodarz miejsca.

Spotkanie autorskie

Po raz drugi Słupsk odwiedziła autorka powieści *Mocniejsza niż śmierć*, Lidia Czyż. Spotkanie autorskie odbyło się w Miejskiej Bibliotece Publicznej dnia 9. lutego o godz. 17⁰⁰. Nieliczne grono czytelników uważnie przysłuchiwało się rozmowie Magdaleny Peptońskiej z pisarką o jej książkach i ich bohaterach. Tym razem autorka z Wisły przywiozła swoją najnowszą powieść: *Tato!* wydaną w 2017 roku. Zachęcamy do przeczytania książki (jak również poprzednich powieści). Książki można nabyć w kościele.

Wizyta ks. Leszka Czyży

W niedzielę 11 lutego gościliśmy na nabożeństwie

ks. Leszka Czyży z Wisły Małlinki, który przyjął zaproszenie do wygłoszenia kazania w niedzielę Estomihi. W swoich sło-

wach opartych na pierwszych wersetach księgi Objawienia kaznodzieja zwrócił uwagę na słowo *wkrótce* które może być interpretowane w różny sposób. Ksiądz Czyż przekazał wszystkim zebranym pozdrowienia od swojej Parafii w Wiśle Malince, proboszcz naszej Parafii również przekazał pozdrowienia dla wiślańskich zborowników.

Nagroda dla Sławka

W kolejnej edycji Reformacyjnego Konkursu Plastycznego organizowanego przez Wydawnictwo Augustana wzięło udział 6 dzieci z naszej Parafii. Wszyscy reprezentowali najmłodszą grupę wiekową. Tematem prac było reformacyjne hasło *Jedynie łaska przez wiarę*, a zadaniem uczestników było zilustrowanie tego hasła

w formie kolażu na podstawie wyznaczonych historii biblijnych, Komisja konkursowa w Bielsku-Białej dokonała wyboru najlepszych prac. W najmłodszej grupie wiekowej zwyciężył Sławek Karasiak z naszej Parafii, który przedstawił Piotra chodzącego po morzu. Nagrodą w konkursie była publikacja nagrodzonych prac w Zwiastunie, a wszyscy uczestnicy z Parafii otrzymali dyplomy, Sławek jako zwycięzca dodatkowo książkę.

90 urodziny w Lęborku

W czasie nabożeństwa 11. lutego, w społeczności lęborskiego zboru, dziękowaliśmy Bogu za 90 lat życia naszej siostry Irmgard Lubeckiej. Jubilatce życzymy jeszcze wielu lat w zdrowiu pod skrzydłami Bożej Opatrzności.

Szanowni Państwo!

Dziękujemy wszystkim dotychczasowym darczyńcom, którzy przekazali 1 procent podatku na rzecz naszego dziecka oraz wszystkim, którzy pamiętają o tym, by wspierać osoby niepełnosprawne. Także w tym roku zwracamy się z prośbą o przekazanie 1 procenta podatku na rzecz naszej córki Hani Fiuk, u której zdiagnozowano **autyzm** w wieku niespełna 3 lat, a w wieku 5 lat **epilepsję**. We wrześniu 2018 roku Hania skończy 12 lat i jest dzieckiem wymagającym stałej opieki nie tylko nas rodziców, ale także neurologa i psychiatry dziecięcego. Zapewniamy Hani indywidualną terapię logopedyczną i pedagogiczną. Korzystamy także z grupowych zajęć sportowych i muzyczno-ruchowych organizowanych przez Stowarzyszenie "Wiatraczek" w Słupsku. Hania kocha muzykę, szczególnie graną na żywo. Zabieramy ją na koncerty do filharmonii i na spektakle dla dzieci. Hania bardzo lubi ruch. Uczestniczy w zajęciach gimnastycznych, pływa na basenie, skacze na trampolinie. Latem jeździ z mamą na tandemie lub z tatą na motorze. Uwielbia także spacerować nad morzem i karmienie mew. Z mamą pichci w kuchni (lubi miksować składniki, przesiewać mąkę, coraz lepiej kroić warzywa), a w miarę swoich możli-

wości pomaga w innych pracach domowych. Ostatnio tworzy nowe słowa i wzbogaca nasze dialogi, które bywają bardzo zabawne. Cieszymy się, że jej rozumienie mowy i zasób słów wciąż się poprawiają. Sprawniej wykonuje codzienne czynności związane z samoobsługą, co bardzo wpłynęło na jakość naszego codziennego życia. Różnica w funkcjonowaniu między Hanią, a jej rówieśnikami jest bardzo duża, ale jesteśmy dumni z naszej córki, widząc jak wiele wysiłku wkłada w codzienną naukę. Cieszymy się z każdego drobnego sukcesu.

Mimo wielu problemów z komunikacją oraz rozpoznawaniem i wyrażaniem emocji, Hania daje nam dużo radości i miłości. Staramy się stworzyć Hani jak najlepsze warunki sprzyjające jej wszechstronnemu rozwojowi. Z powie-

rzonych przez Państwa środków opłacamy leki, prywatne wizyty u specjalistów, dodatkowe zajęcia terapeutyczne i wydarzenia kulturalne, a także zakupujemy pomoce edukacyjne do terapii logopedycznej i pedagogicznej. W imieniu naszej córki prosimy o dalsze wsparcie i będziemy wdzięczni za wszelką pomoc oraz słowa otuchy.

Rodzice Hani, Aneta Kostka i Paweł Fiuk (pawel-fiuk@wp.pl, tel. 666 255 266)

Aby przekazać 1% podatku, wystarczy w rozliczeniu rocznym, w rubryce

„WNIOSEK O PRZEKAZANIE 1% PODATKU NALEŻNEGO NA RZECZ ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO (OPP)”, wpisać:

KRS **0000037904**, a w polu „INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE”:

9498 Fiuk Hanna Zuzanna - darowizna na pomoc i ochronę zdrowia

Ogłoszenie!

W związku z sugestią władz diecezji zawieszamy publikowanie dat urodzin Parafian w Informatorze Parafialnym. Spowodowane to jest ustawą o ochronie danych osobowych.

Wszystkim solenizantom życzymy Bożej obecności w życiu, radości i pokoju. Niech Bóg błogosławi każdy kolejny dzień Waszego życia!

Szanowni Parafianie!

Od stycznia 2018 roku uległ zmianie numer rachunku bankowego Parafii wszelkich wpłat prosimy dokonywać na numer w Banku BGŻ:

25160014621816836860000001

Dotychczasowy numer zostanie zamknięty definitywnie z dniem 30 kwietnia.

1%

**mały procent
– wielka pomoc**

**RAZEM WSPIERAJMY
POTRZEBUJĄCYCH**

Jesteśmy organizacją pożytku publicznego
KRS 0000260697
www.diakonia.org.pl

for Agnieszka Murawa

SKARBONKA DIAKONIJNA 2018

Juniora
dla Seniora

www.diakonia.org.pl

SKARBONKA DIAKONIJNA

Ogranicz
w czasie
pasyjnym
swoje
przyjemności
i żółż ofiarę
do skarbonki

Wspomóż działania
Diakonii Polskiej

Nr konta:

78 1240 1037 1111 0000 0693 1384

Akcje
wspiera:

PRZYKŁADOWE, MINIMALNE KWOTY SKŁADKI PARAFIALNEJ W ZALEŻNOŚCI OD DOCHODU DANEJ OSOBY

Dochód miesięczny	Składka miesięczna	Składka roczna
500,00 zł	5,00 zł	60,00 zł
800,00 zł	8,00 zł	96,00 zł
1 000,00 zł	10,00 zł	120,00 zł
1 300,00 zł	13,00 zł	156,00 zł
1 600,00 zł	16,00 zł	192,00 zł
2 000,00 zł	20,00 zł	240,00 zł
2 500,00 zł	25,00 zł	300,00 zł
3 000,00 zł	30,00 zł	360,00 zł
3 500,00 zł	35,00 zł	420,00 zł
4 000,00 zł	40,00 zł	480,00 zł
4 500,00 zł	45,00 zł	540,00 zł
5 000,00 zł	50,00 zł	600,00 zł
5 500,00 zł	55,00 zł	660,00 zł
6 000,00 zł	60,00 zł	720,00 zł
6 500,00 zł	65,00 zł	780,00 zł
7 000,00 zł	70,00 zł	840,00 zł
10 000,00 zł	100,00 zł	1 200,00 zł

1% dla Szkół ETE

1% Państwa podatku jest jednym ze źródeł, które umożliwi nam tworzenie nowoczesnych szkół oferujących wszechstronne wykształcenie dla większej ilości uczniów. Zachęcamy do wsparcia. Inwestując w edukację budujesz przyszłość.

Ewangelickie Towarzystwo Edukacyjne

KRS: 0000001366

**SERDECZNIE DZIĘKUJEMY ZA WSZELKIE DAROWIZNY
ZŁOŻONE NA RZECZ PARAFII!
ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA
SKŁADKI KOŚCIELNEJ**

Składkę można opłacać w kościele lub przelewać na **nowe konto parafialne** z dopiskiem darowizna na cele kultu - składka kościelna (pozwoli to na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku):

25160014621816836860000001

Dla innych darowizn obowiązuje ten sam numer rachunku. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej.

Zachęcamy Was do regularnych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne lub kwartalne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot. (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozy-

**SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny
Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego
w Rzeczpospolitej Polskiej - ZASADY OGÓLNE**

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został confirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić co najmniej 1% jego dochodu.

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

PLAN NABOŻEŃSTW

DZIEŃ	SŁUPSK D	SŁUPSK PL	LĘBORK	GARDNA/ GŁÓWCZYCE
11.02 Estomihi		10.30	8.30	
18.02 Invocavit		10.30 Ofiara na Diakonię		
25.02 Reminiscere		10.30	8.30	
04.03 Oculi	9.30	10.30		12.30
11.03 Laetare		10.30 Ofiara na Fundusz Stypendialny Kościoła	8.30	
18.03 Judica		10.30		

PLANY NA NAJBLIŻSZY MIESIĄC

DATA	GODZ.	WYDARZENIE	MIEJSCE
16.02	18.00	Studium biblijne	Traugutta 16
22.02	16.30	Rada Parafialna	Traugutta 16
23.02	18.00	Studium biblijne	Traugutta 16
02.03	18.00	Spotkanie dla osób zainteresowanych kościołem ewangelickim	Traugutta 16
08.03	18.00	Spotkanie dla osób zainteresowanych kościołem ewangelickim	Traugutta 16
9-10.03		Synod Diecezjalny	Poznań